

Воденица на Вардара

(Пъснената ѝ прѣзъ войната).

— Трака-трака; трака-трака.
Работа ме много чака!

Трака-трака, трака-тракъ.
Сипвай воденчарко пакъ!

— Бий, о Вардаръ разпѣнени,
Мойтѣ колела голѣми;
Бѣлскай мощнно! . . Тракъ тракъ
Нек'се пука рорний врагъ!

Велесъ, 5/1 1916 год.

Припѣйте мили млѣвари,
Стари български войски,
— Воденчарко и ти дрѣжъ
Сипвай жито, сипвай рѣжъ:

Вихромъ движка колелата
На Вардара низъ водата;
Брашно трѣбва много знамъ
Че войски еж гладни тамъ...

Славни български юнаци,
Мигаръ катъ клети сирачи,
Ний, о Вардаре, тый днесъ
Ще ги срѣщаме безъ честъ!?

— Трака-трака; трака-трака!..
Меля денемъ меля въмрака —
День и нощъ не знамъ покой
Гость ще храня — гость
герой...

Слѣдъ петстотинъ годинъ
страдни
Пакъ дойдоха дни отрадни.
Вардарскитѣ равнини
С'радостъ срѣщатъ волни дни

— Вардаре, пѣнливъ гръ-
ловни,
Пѣсни подкарай чутовни;
Ти ще пѣешъ; — азъ —
„тракъ-тракъ“...
— Брашно ще си меля пакъ...

Какъ обичамъ твойтѣ пѣсни,
Тъй хубави, тый чудесни!
Пѣй, о Вардаръ, слушамъ азъ
Твоя милъ, чаровенъ гласъ!...

† Г. Стояновъ.